

KERK EN MISBRUIK

De afgelopen weken heb ik veel artikelen gewijd aan de Kerk. Dat was een bewuste keuze, ook al weet ik dat ik zou moeten spreken over God en ons geloof. Is het geloof in God niet belangrijker dan de Kerk? Ja, God is belangrijker en het gaat om ons persoonlijk geloof. Maar het is vanuit een kerkgemeenschap dat we over God kunnen spreken en het is vanuit een geloofsgemeenschap dat ik tot geloof kom. Geloof en Kerk zijn altijd met elkaar verbonden, ook al proberen we het soms uit elkaar te houden en van elkaar te scheiden.

Als we over de Kerk spreken, maken we ons kwetsbaar in deze tijd. Er verschenen onlangs weer berichten over wat er in de Kerk in de Verenigde Staten mis is gegaan. En misschien komen er in de (nabije) toekomst nog wel meer berichten uit andere landen. Steeds bekruipt ons een gevoel van schaamte en willen we er niet meer over spreken. Het is genoeg. We weten het nu wel. De bisschoppen en de religieuzen van Nederland hebben veel gedaan aan de erkenning van slachtoffers.

De berichten raken ons persoonlijk in ons geloofsleven en in ons morele leven. Het laat niemand onberoerd, de parochianen niet, maar ook mij, de priesters, diakens en pastoraal werkers niet. Wat de Kerk in het groot treft, treft ons allemaal, ook al hebben we persoonlijk geen deel gehad aan het misbruik. Berichten vanuit de wereldkerk stralen ook op de plaatselijk kerk af.

Toch moeten we als goedbedoelende gelovigen verder in onze parochiegemeenschappen. We mogen blijven geloven in de waarde en de waarheid van het evangelie. De ontwikkelingen maken het ons niet gemakkelijk, maar we zullen blijven proberen ons eigen leven zo goed mogelijk in te richten en zuiver te leven. We mogen elkaar daar ook in steunen en helpen. We mogen op zoek gaan naar Gods barmhartigheid. Kerk zijn betekent ook dat we elkaar steunen en helpen, en elkaar niet óntmoedigen, maar bémoedigen. We laten niemand aan zijn of haar lot over.

Dr. C.F.M. van den Hout
bisschop van Groningen – Leeuwarden

September 2018